

robbedoes

ROBBEDOES INTERVIEWT

REDACTIE-SECRETARESSE
DENISE VAN DEN BERGH

SPOOKT
het in ROMMELGEM?
SPIP vertelt je er alles van!

in het lang:
BLAUWE SPERWER
BAARD EN KALE
KAPITEIN BAKBAARD

DOOM WIM: compleet:
"Uitgevonden, ontstaan of ontdekt"

Robin en de "Wreker".
Jean-luc met "Ouwe Gloriën".

ALLEEN SPREKEN KONDEN
WE NOG NIET!
DANKZ!

DEVOS

NU WEL
!

Oplossingen der smurfen

① DE GATEN

- 1 = E
2 = C
3 = A
4 = B
5 = D

② DE BEROEMDE PERSOON

NAPOLEON moest je vinden.

③ DE VAKJES

De Iolsmurf had de SCHEP
van de Boeresmurf verstopt.

Robbedoes is een weekblad van de Uitgeverij Jean Dupuis, N. V., en wordt gedrukt in België.

Redaktie en administratie :

Voor België : Livornostraat 97, 1050 Brussel.

Voor Nederland : Industriestraat 13, Sittard.

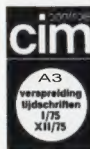
ABONNEMENTEN OP ROBBEDEES

België : 1 jaar : 936 F ; 6 maanden : 468 F ; 3 maanden : 234 F - P.R. 000-0362159-58 van de Uitgeverij Jean Dupuis N. V., Livornostraat 97, 1050 Brussel.

Groot-Hertogdom Luxemburg : 1 jaar : 978 F ; 6 maanden : 489 F ; 3 maanden : 244 F.

Nederland : 1 jaar : Fl 46,80 ; 6 maanden : Fl 23,40 ; 3 maanden : Fl 11,70 - Gironummer 211714 van de Uitgeverij Jean Dupuis, N. V., Industriestraat 13, Sittard.

Overige landen : 1 jaar : 1.601 F ; 6 maanden : 801 F ; 3 maanden : 401 F - P.R. 000-0362159-58 van de Uitgeverij Jean Dupuis, N. V., Livornostraat 97, 1050 Brussel.

Een abonnement begint te lopen met het eerste nummer van de maand die volgt op de betaling, tenzij de abonnee dit uitdrukkelijk anders wenst.

Dit exemplaar van Robbedoes mag onder geen enkele vorm als commercieel uitleenobject worden gebruikt, tenzij met uitdrukkelijke goedkeuring van de uitgever.

pounds, liras, pesetas...

BONTE BANKBIJETTEN MUNTEN MET VREEMDE NAMEN

een boeiende documentatie

MAAK VAN JE ZAKCENTEN SPAARCENTEN

Voor slechts 20 F krijg je dan van BAC een mooi met tekeningen en kaartjes geïllustreerd album over twaalf Europese vakantiebestemmingen. Van de bonte bankbiljetten en munten die ginder gebruikt worden maakt BAC zelfklevers. Voor iedere 100 F die je op je spaarboekje zet, krijg je een zelfklever om het album vol te maken. En denk er aan wanneer je een of andere zelfklever mist: je vriendjes sparen misschien ook bij BAC... Al sparend een waardevolle documentatie aanleggen: dat is verstandig met geld omgaan.

BAC

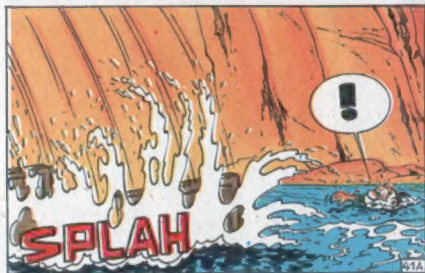
PRINTE SPAARKAS
EN HAAR FILIAAL AL
EEN VAN DE GROOTSTE
PRIVATE SPAARKASSEN
VAN HET LAND - DENKT
OOK AAN "KLEINE"
SPAARDERS

RAZEND
KNAP GEDAAN,
BEVEREND!
KUN JE BIJ MIJ IN
DE TUIN OOK NIET
ZOIETS MAKEN?

Zwartbaard en Ouwie Nick vechten
nu zij aan zij tegen Lucifer...

Zwartbaard

Prinses en Piraat

REMACLE

Dank zij een onmiddellijke operatie wordt Yoko gered. En Magda begint weer op eigen kracht te leven.

YOKO TSUNO

Drie maanden zijn verstreken. Op 'n middag in de slottuinen...

PROBEER NOG 'NS, MAGDA!

IK KAN NIET!

JE KUNT LOPEN, MAGDA! ALS JE WILT!

INGRID HEeft GELIJK, MAGDA. JE KON LOPEN TOEN JE KLEINER WAS. WEEt JE NOG WIEL?

NEE...

JULLIE VERMOEKEN DAT KIND ALLEEN! MAAR MET JULLIE GESTUNT!

ALS JJ IETS BETERS WEEt, GA DAN JE GANG!...

HOP! HOP!

NOU JA, DAT VINDT ZE NATUURLIJK VEEL LEUKER!

VLUIGGER!

OF ZE OOT WEER ZAL LOPEN?...

DIE VERLAMMING IS VAN PSYCHOLOGISCHE AARD. DAT BLYKT UIT DE PROEVEN DIE HAAR VADER DEED. ER MOET MENTAAL EEN KNOP OM...

EN HOE STAAT WET EIGENLIJK MET JOU?

ALLES IS WONDERBAARLIJK GOED GENEZEN. IK VOEL ME OOK PUIK!

MAAR WAT HEBBEN WE IN ANGST GEZETEN. DOE ZOETS NOOIT WEER!

Wat later...

WE NEMEN DE RÖÖRGASSEE... IK TRAKTEER OP JS!

ALWEER?

JA!

DE GRENS VAN HET LEVEN

ROGER LELOUP

BESTE ROBBEDOES

Erg blij

Ik geef Uitgeverij Dupuis een grote plumb. Albums van andere uitgeverijen vallen gauw uit elkaar, maar Dupuis-albums blijven heel. Ook vind ik Robbedoes het beste striptblad dat ik ken. Ik lees vele striptbladen, maar Robbedoes heeft veruit de beste strips. Sommige bladen gebruiken nogal wat strips uit Robbedoes en Kuifje. Robbedoes neemt geen strips uit andere bladen over, en daar ben ik erg blij om. Zijn er nog posters van Billie en Billie, Blauwblozen, Guus Slim, en Arme Lampil?

Fred de Wit, Akersloot.

Van Arme Lampil is er geen poster. De andere zijn er wel.

Knal

Al van hun eerste verhaal waren Navaho Kid en Aymone gewoone knal. Jerry Spring ook weer denderend. Blauwblozen en Sammy knalgod. Ik lees nu al 10 jaar Robbedoes, en Guust

is nog nooit slecht geweest, maar Rubriek Klassiek mag eruit. Het laatste verhaal van Guust was weer nieuw, en fantastisch! Wat ik liever niet in Robbedoes zie: Wladimir, Kim Norton, Allotribus, Christobald; de Veroveraars van de Kosmos en de Onderzonsen. De rest is knal, en ik hoop dat Robbedoes zo blijft.

Paul Catoul.

Als iedereen nu eens fantastisch zou vinden, wat wij knal vinden, hè?

Nou, Peyo?

Verrukkelijk, die Khena. Het beste verhaal dat in Robbedoes staat. Ook Papyrus, Olivier, de Onderzonsen, Sophie, Zwartbaard en de Muskettiers horen tot de beste. Wil iemand mij "Het Continent der twee Manen" van Khena verkopen? Nu Peyo z'n film klaar is zou hij weer een nieuw verhaal van Johan en Pirwiet kunnen beginnen. De verhalen van Archie Cash, Jess

Long, Blauwe Sperwer en Navaho Kid mogen eruit. Ik zit nu te springen om nummer 2000!

Arjen Bos, Utrecht.

Het Continent der twee Manen is nog niet uitverkocht. Nog twee weken je aegem inhouden voor nummer 2000...

Tarawa?

Robbedoes is een topblad. Geniale Olivier, Stempel en Stof, Agent 212 en Arme Lampil zijn mijn favoriete figuren. Wordt Tarawa nog eens herdrukt?

J. Gielens, Oostduinkerke.

Tarawa wordt niet herdrukt, maar is als album (2 delen à 75 F) nog verkrijgbaar.

Hoe lang al?

Ik heb nu 12 nummers gehad en ben erg tevreden. Zwartbaard is de beste strip. Buck Danny, Aymone en Meusjroom mogen er van mij wel uit... Komen er ook middenplaten in Robbedoes? Komt Jess Long nog terug. Hoe lang bestaat Robbedoes, al? Krijgen we eens een interview met een striptekeenaar?

Caro Hertgers, Beekbergen.

1. Nee, middenplaten komen er nog niet in. Van Jess Long komt er over twee weken een compleet verhaal. Robbedoes bestaat sinds 1938. En voor een interview komt er ook een striptekeenaar aan de beurt.

Bay Smurf?

Op 19 februari van dit jaar vroeg ik aan mijn moeder of ik eens een Robbedoes mocht, en zo koop ik hem nu alle weken. Het liefst van al lees ik over de smurfen. Ik heb nu ook al 13

smurfjes van plastic en een smurfenhuisje waar ik veel mee speel. Wanneer komt er eens een baby smurf?

Sophie De Meyer, Ardoole.

Smurfenland is altijd een land zonder baby's geweest, en we weten niet of dat eens zal veranderen...

Olivier

Geniale Olivier is mijn favoriet. Zijn z'n uitvindingen te koop? Jammer dat er lezers zijn die almaar zaniken over de reclame. We mogen blij zijn dat Robbedoes bestaat! Graag zou ik met een Nederlandse jongen corresponderen over postzegels. Wie wil? Waar is Peyo geboren — bij de Smurfen? Wie is de oudste tekenaar bij Robbedoes? Ik hoop dat Robbedoes 100 jaar wordt!

D. Lesage, Ardoole.

Wij dachten dat niemand kon vermoeden dat Peyo bij de Smurfen geboren is, maar onze lezers worden zo scherpzinnig... Onze oudste tekenaar is Jijé.

Kom, kom, Billie!

Waarom verschijnt "De Mening van Billie" niet iedere week? Duurt het nog lang voordat er een nieuw verhaal van de Blauwblozen verschijnt? En komt de uitslag van de Opiniëpeiling ook in Robbedoes. Een plumb voor Billie en Billie en de Blauwblozen. Groetjes aan Rob en Lampil!

Patrick Vanstrepren, Lebbeke.

We kunnen niet alles om de week laten verschijnen: zoveel lezers hebben een andere voorkeur. De Blauwblozen komen terug in nummer 2000. De uitslag van de opiniëpeiling krijg je zeker te lezen.

DE ONDERZONSEN

Watch + Bom

BLAUWE SPERWER

GA MET ME MEE,
SADDHU. LARSEN, JIJ
HOUDT ONZE TERUGWEG
VRIJ.

WIE...
WIE IS DAT?!
ERIK!
JIJ?!

IK BEN 'T,
NANCY! EN DA'S
ONZE VRIEND
DE SADDHU!

LUISTER...ER STAAT EEN ZENDER-
ONTVANGER IN DE KAMER
HIERNAAST!

BARST!
CHINEES!

IK VERSTA
CHINEES!

YOUNG LADY
TANGO 4... HIER
30 M 2...

DOEL IN VALLEI VAN EEUWIGE
ZUIVERHEID UITGESCHAKELD. BEZETTING
VAN KLOOSTER STOKT. VERLEEN ONS
STEUN VAN BOMMENWERPERS!

TOEGESTAAN! LUCHTAANVAL
VINDT PLAATS BIJ DAGERAAD,
6.45 U. PLAATSELIJKE TJD.
HERHALING...

... 6.45 U.
PLAATSELIJKE TJD!...
OVER!

VERDUVELD!
WE MOETEN
DE ANDEREN
SNEL
WAARSCHUWEN!

AH! DAAR HEB JE
ZE WEER!

BLAUWE SPERWER

ENKELE OGENBLIKKEN LATER

WEER EEN! NIET KWAAD, DE KUNG-FU VAN DIE WESTER LINGEN!

ALS ZE WERKELIJK BOMMEN GAAN SMIJTEN KUNNEN WE WEL INPAKKEN.

ALS DE SLANG, HET SYMBOOL VAN DE WIJSHEID, ZICH TE NAUW VOELT IN ZIJN OUDE HUID, VERLAAT HIJ DIE. DE WEG WAARLANGS WIJ ZIJN BINNENGEKOMEN KAN OOK DIENEN OM DIT KLOOSTER TE VERLATEN.

BIJ ALLE BERGDUIVELS! HIJ HEEFT GELUK!

ALLEMAAL KLAARMAKEN VOOR VERTEK!

VER IN HET OOSTEN, NABIJ TCHOEG-KING WAAR HET DUISTER NOG DOMINEERT, SPUIJEN DE MOTOREN VAN EEN SQUADRON ILYUSHINS VLAMMEN TERWIJL DE Vliegtuigen NAAR DE BAAN TAXIËN ...

BLAUWE SPERWER

DE LANGE RIJ MONNIKEN EN SOLDATEN BEGEEFT ZICH ORDELIJK LANGS TRAPPEN EN GANGEN NAAR DE GEHEIME UITGANG...

ONZE STRJD IS NIET DIE VAN JULLIE, MAKKERS. DE MONNIK CHAO KUNG KOMT HIERHEEN EN WJST JULLIE 'N ANDERE ROUTE.

GENERAAL ... UW HOPELOZE STRJD... DIT VLUCHTEN EN LJDEN... IS DAT NIET ONZINNIG?

ZONDER MEER, JA! MISSCHIEN ZIJN WE OOK WEL DE LAATSTE AANHANGERS VAN EEN LEVEN DAT DOOR DE EVOLUTIE IS ACHTERHAALD: MENSEN DIE VECHTEN OM HET VECHTEN.

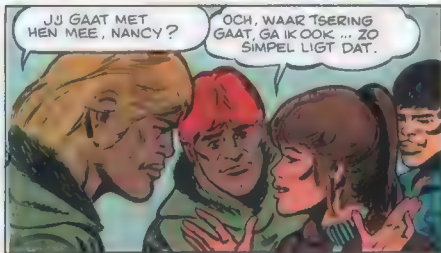

VAARWEL, BESTE VRIENDEN. CHAO KUNG HELPT JULLIE VERDER.

JJ GAAT MET HEN MEE, NANCY?

OCH, WAAR TSERING GAAT, GA IK OOK... ZO SIMPEL LIGT DAT.

HET ALLERBESTE, NANCY... IK WENS JE ALLE GELUK!

DE MAZZEL, OUWE PIRAAT! JOU EN JE GRANAAT VERGEET IK NOOI!

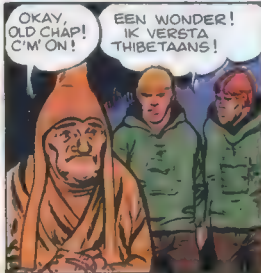
WE KUNNEN VERTREKKEN

WJ GROETEN U. WJ BEREID U TE VOLGEN!

OKAY, OLD CHAP! C'M' ON!

EEN WONDER! IK VERSTA THIBETAANS!

DE STILLE STRIJD

SIRIUS

DE DAGERAAD KLEURT DE HORIZON EN ONTHULT DE DREIGENDE VORMEN VAN DE SNEL VOORTHUILENDE ILYUSHINS...

IS DIE STARTBAAN NIET WAT AAN DE KRAPPE KANT?

DAT MERK JE VANZELF. WE HEBBEN NOG TIEN MINUTEN VOORDAT DIE BOMMENWERPERS OP ONS DAK VALLEN!

ROBBEDOES INTERVIEWT

Er zijn maar weinig bladen die met zoveel persoonlijke betrokkenheid en bezigheidheid worden gemaakt als het Belgische weekblad HUMO. Een van de weinige commerciële gezonde bladen ook, en misschien wel het enige, dat links en rechts mensen gevoelig op de tenen stampt om daarmee een portie informatie uit los te krijgen dat de lezer wordt gerveerd met een sausje waanzinnige lol. Humo wordt gemaakt door mensen. Niet door geprogrammeerde formule-kauwers die hun bescheiden persoonlijkheid, in het belang van de lezer, in het duister verstopten en daardoor bladen produceren met een inhoud, te vergelijken met veelkleurige zeepbellen die een kortstondig "ooh" ontlokken en een seconde later olijk in je oog uiteensproeten.

Denise van den Bergh is secretaresse op een menselijke redactie. Ze draait mee in een team knap moeilijke vogels en werkt mee aan een blad waarvan ze het gezicht niet direct kan vormen... terwijl ze wel degelijk wind voelt als dat blad die weer eens van voren krijgt.

« Er zijn geregeld felle reacties op artikelen in de Humo zijn verschenen. En uiteraard voel je je dan betrokken bij wat er gebeuren moet en gebeuren gaat. Daarvoor werk je tenslotte bij dat blad en daarvoor werk je immers met de mensen samen die dat blad maken. »

« Jij maakt het blad niet... je helpt mee 't te maken. »

« In de grond is dat wel zo. Ik schrijf geen artikelen en reportages, geef geen antwoord op reacties daarop... Ik verzorg een tweetal rubrieken in Humo, behandel verzoeken om informatie van lezers en hou me verder bezig met 't bekende secretariaatswerk zoals 't klasseren van alle mogelijke zaken en typewerk. »

« Vanwaar dan die betrokkenheid? Tenslotte is 't jouw zaak niet als de een of ander zich door Humo gepakt voelt. »

« Dat is 't 'm nou juist... 't is mijn zaak wel! Zo voel ik 't

tenminste, en niemand verwacht anders. We proberen namelijk met z'n allen een tof blad in elkaar te draaien en dan is 't verder niet belangrijk wie wat doet als 't maar gebeurt en als 't maar het gewenste resultaat heeft. Zo denken we er op de redactie allemaal wel over. En in mijn geval is dat misschien wel het duidelijkste. Je hebt inderdaad gelijk als je zegt dat ik 't blad niet werkelijk help maken... In die zin tenminste dat ik niet direct meehelp het gezicht van het blad te bepalen. Dat klopt... dat doen de journalisten en de hoofdredacteur. Maar die mannen zullen nooit of te nimmer op de neerkyken omdat ik "maar" de secretaresse ben. Ze verwachten van mij een even grote betrokkenheid bij Humo als ze zelf hebben, en die is er ook wel degelijk. »

« Blijft ik vragen: waar komt die vandaan? »

« Een kwestie van interesse. Humo interesseert me... de onderwerpen die behandeld worden, de reportages die erin staan, de lezers die reageren, het soort verhalen dat ze plaatsen... gewoon in het algemeen: de informatie die Humo brengt, en vooral de manier waarop die wordt gebracht, interesseert me... daar zal dus die betrokkenheid vandaan komen. »

« Maar dan ben je toch ook bediend als je gewoon HUMO iedere week koopt en leest? »

« Nee... hallo... hoho, da's niet hetzelfde. Ik bedoel gewoon: Je kunt je werk doen en je kunt je werk doen... Daar kan 'n hemelsbreed verschil tussen zitten. En ik weet, omdat ik voordat ik bij Humo kwam al een hoop baantjes heb opgeknapt, dat het voor mij wel degelijk verschil maakt of ik bij Humo secretariaatswerk doe of voor een ander bedrijf. Niet dat bij 'n ander bedrijf 'm werk er onder zal lijden, maar verder zal 't me geen bliksem kunnen scheiden wat voor zin 'm werk nu eigenlijk heeft... omdat dat werk en dat bedrijf me niet interesseert... 't komt weer op hetzelfde neer: je voelt je er niet bij betrokken. »

« Het verschil zit 'm dus niet zozeer in het werk als wel in jezelf? »

« Och, toch ook wel degelijk in het werk, hoor. Ik zie nog niet zo gauw gebeuren dat je,

wanneer je voor een verzekeringsmaatschappij werkt, een rubriek voor vraag en aanbod kunt doen. Een evenementen-agenda in elkaar zetten zie ik ook niet zo gauw gebeuren of een songtekst kiezen en geplaatst zien te krijgen. Da's best leuk werk om te doen. En dan dat typewerk... da's toch ook anders. Ik tik bijvoorbeeld de brieven uit die in "Open Venster" komen, da's de rubriek lezerspost in Humo. Da's geen lukraak typewerk... tenslotte voor mij niet. Ik lees die brieven allemaal... omdat 't me interesseert... en ik lees de antwoorden die erop worden gegeven. Die interesseren me ook. »

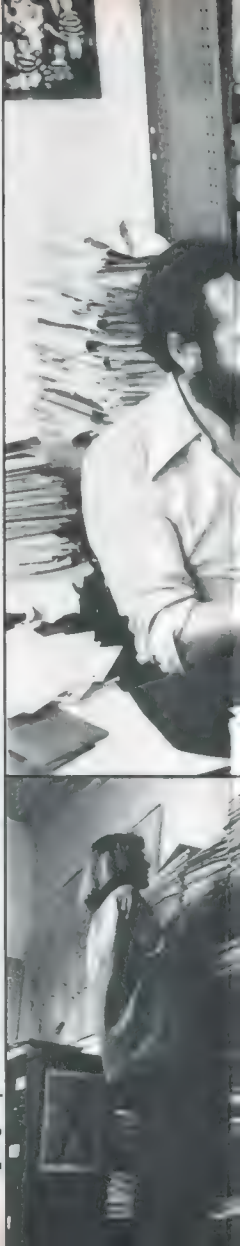
« En je zegt er wat op als je het er niet mee eens bent? »

« Dat is mogelijk, alleen is het me nog niet overkomen. Onmogelijk lijkt het me niet, en in zo'n zeldzaam geval zal de man die zo'n antwoord geeft er dan ook echt wel met me over spreken. Maar er zijn hier zelden echte verschillen van mening. Iedereen zit hier eigenlijk op dezelfde golflijn. Af en toe moet de afstemknop wel 'ns wat worden bijgesteld, maar echte grote verschillen van mening zijn er niet... »

« Maar om even op je vorige vraag door te gaan... het werk hier op de redactie vind ik dus wel degelijk interessant, waaruit zeer zeker een groot deel van de betrokkenheid uit voortkomt, maar daarbij komt ook nog dat je hier in een fijne omgeving en in een fijne sfeer kunt werken. Ik zal het net al: de mensen zitten allemaal zo'n beetje op dezelfde golflijn en da's toevallig ook de mijne. Je probeert samen iets goeds te maken, je probeert samen iets te bereiken en ieder doet daarvoor wat nodig is en wat-ie kan. Iedereen is aan het werk, en niemand hoeft een ander te zeggen wat er moet gebeuren. Iedereen kent z'n verantwoordelijkheid en doet wat-ie moet doen. Er wordt ook niet gecontroleerd of er gebeurd is wat je moest doen... de mensen vertrouwen er gewoon op dat het gedaan is. Da's erg fijn werken. »

« Getvrderrrie, wat klinkt dat allemaal volmakend. »

« Dat is het natuurlijk niet. Er vallen natuurlijk ook wel eens woorden. Maar dat bejijgt alleen maar dat we met een tof stel mensen werken.

REDACTIE-SECRETARESSE Denise Van Den Bergh

Dit is het eerste blad waar ik bij werk. Voor ik bij Humo kwam had ik nog nooit op een redactie gewerkt... Maar ik zou je echt geen blad kunnen noemen waarvan ik denk dat het net zo fijn werken is als hier.

« Voordat je bij Humo kwam heb je allerhande banen opgeknap, zei je. Wat zoal? »

« Van alles en nog wat. Ik heb een hele tijd gewerkt als uitzendkracht... bij alle mogelijke bedrijven. Van heel vervelende tot wat minder vervelende toe. Ook nog een paar maanden op Tenerife gezeten... om huizen te verkopen. Was ook wel leuk voor een tijdje, maar niet voor je hele leven. Er waren daar natuurlijk wel een hoop voordelen... alleen dat weer al... prachtig. En dat huizen verkopen ging ook nog wel. Maar als je zo'n tent verkocht had en die mensen kwamen erin... dan begon het gedonder pas goed. Dan kon je praktisch iedere dag komen opdagen om naar mankementjes te kijken of naar klachten te luisteren... en daarbij kan ik niet "moipraten". Als je in dat soort zaken werkt, moet je natuurlijk de voordelen hoog opschrijven en de nadelen wegpraten. Da's niks voor mij. Als het een rot huis is zal ik niet beweren dat het een prachtig huis is... en dat moet je in die sector nu juist wel kunnen »

« Nou ja, via een hoop baantjes als uitzendkracht ben ik tenslotte op een dag bij Humo terecht gekomen. Ook als uitzendkracht. Eerst voor één bepaalde kius, waarna Guy (Mortier, de hoofdredacteur - red.) me een tijd later voor vast vroeg. »

« Is het hard werken op zo'n redactie? »

« Vaak wel. Ga maar na: iedere week moet er een blad uit. Iedere week moet je opnieuw een produkt maken waarvoor een berg werk moet worden verzet. En je moet geen werk van de vorige week laten liggen, want gegarandeerd dat je er de week daarna niet meer aan toekomt. Dat betekent vaak hard werken. Met natuurlijk bepaalde "pieken" zoals het uur voordat de koerier met de spullen naar de drukkerij vertrekt. Dan moet er nog vlug-vlug van alles gedaan worden. Maar vaak

LEES DOOR BLADZ. 50 ►

GENIE

VIDI

VICI

Meneer Kweeniewa, de leraar-met-de-vlinderdas, is een doorbrave man. Hij maakt het z'n leerlingen niet moeilijk, en droomt iedere dag van z'n pensioen.

Helaas, een van de belhamels in z'n klas is Geniale Olivier. Deze kwajongen beschikt over een grenzeloze fantasie, maar is bovendien zo'n knappe bol dat hij z'n knettergekke pest ideeetjes ook nog in de praktijk weet uit te werken. Zo komt hij om de haverklap naar school met toestellen die luiers, spibelen, spieken en pret maken vergemakkelijken. Meneer Kweeniewa krijgt er grijs haar van, maar Oliviers' vriendjes hebben 'n reuzelol.

13 denderende uitvindingen in Oliviers' 3de album GENIE, VIDI, VICI! Overall verkrijgbaar : 80 F. - fl. 4,95 Uitgeverij Dupuis.

Oliviers' fratsen staan wekelijks in het strijblad Robbedoes.

UITGEVONDEN, ONTSTAAN OF ONTDEKT...

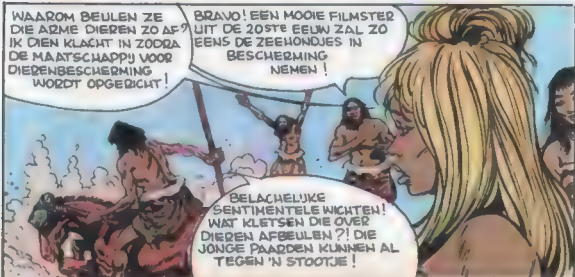
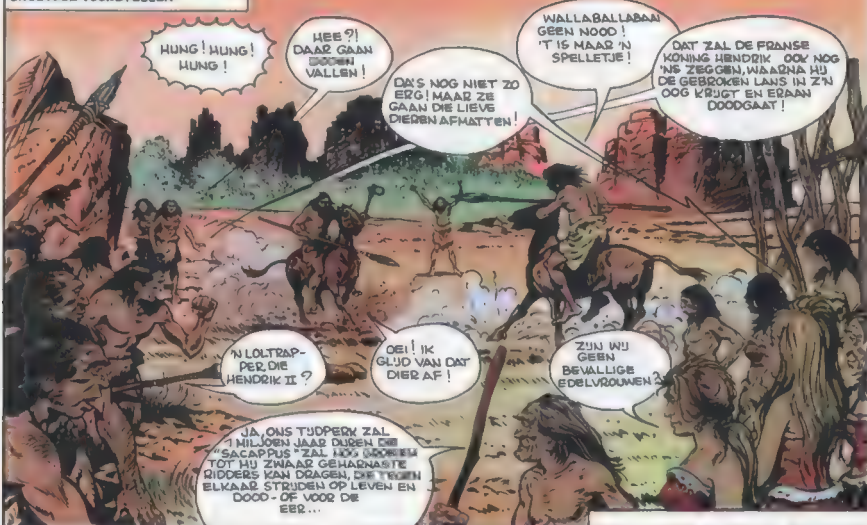
TEKST: O. JOLY. TEKENINGEN: CICIJENDEZ

(1) HET WORDT OOK WEL ECHIPPUS OF HYALOTHEBIUM GEHOED, EN ZAT DUS NIET OM EEN NAAM VERLEGEN.

OW 1012

JE KUNT JE DAT EERSTE TORNTOO ZO ONGEVEER VOORSTELLEN

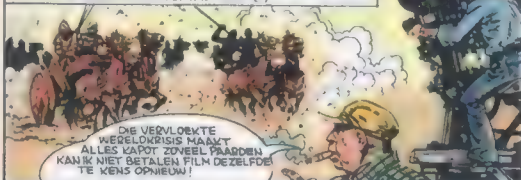

DE GESCHIEDENIS VAN HET PAARD IS VEELTE BOEIEND DAN DAT WE ER MAAR EEN HOOFD-STUKJE AAN Zouden WUDEN. WE KOPEN ER DUS LATER OP TERUG - VOORAL OP DE PAARDEN DIE BERDEMD ZUN GEWOORDEN. HET PAARDEPAS WERD DUS STEEDS GROTER. HET WILDE PAARD WERD GETEMD. HET OUDSTE BEELDE VAN GEZADELD PAARD - DE RUITER VAN SJSJA MEER DAN 4000 J. V. CHR. - BEVINDT ZICH IN HET LOUVRE MUSEUM.

vervolg

NATUURLIJK GEBRUIKTE DE MENS HET PAARD AL GAAN ALS HULPMIDDEL IN ZIJN OORLOGEN. MAAR DE ONBESLAGEN PAARDEN/HET HOEFIJZER DUKT PAS IN DE 9DE EEUW NA CHR. OP! DIENDEEN ALLEEN OM DE STRUD-
WAGENS TE TREKKEN RAMSES II HAKT IN HET JAAR 1800 V. CHR. DE HITTETEN IN DE PAN - MET 2.500 STRUD-
WAGENS. OY, GEVOLGD DOOR INFANTERIE OM CECIL B. DE MILLE TE LATEN VERBLEKEN VAN JALOEZIE (!)

(*) AMERIKAANS FILMREGISSEUR 1897-1969, BEROEMD OM ZIJN MASSASCENES

AL VOCHTEN IN 1939 NOG POLEN TE PAARD TEGEN DUITSE TANKS, TOCH WERD HET LOT VAN DE CAVALERIE AL BEZEGELD IN DE EERSTE WERELDOORLOG. DAT ONDERVONDEN DE KOZAKKEN IN 1977...

LOOPGRAVEN EN MACHINEGEWEEBEN! DIT IS GEEN OORLOG MEER! DIT IS 'N AFLACHTING!

DAT ZULLEN WE DAN MAAR HEDHAFTIG EENS NA NORMEN...

BOEM!

VOOR HET PAARD - DIE GELUKSVOGEL - WAS DE OORLOG VOOR GOED UIT...

DE MENS VERPLAATST ZICH NU OUS TE VOET, TE PAARD EN PER WAGEN. HJ IS MEESTER OP HET LAND. NU MOET HJ NOG DE ELEMENTEN OVERWINNEN. EERST HAALT HJ HET NOG NIET IN Z'N HOOFD DE LUCHT IN TE GAAN. MAAR HJ BEGEEFT ZICH WEL OP ZEE. WIST JE DAT DE PRIMITIEVE MENS INSTINCTMAGT KON ZWEMMEN, ZOALS ALLE ZOOGDIEREN?

LEDEMATEN DIE WE NIET GEBRUIKEN, VERKONKEN OP DEN DUUR (VERGELIJK MAAR JE VINGERS MET JE TENEN) DE BEKEND WETENSCHAPPELIJKE SCHRIJVER LEWIS MUMFORD HEEFT HET IN ZIJN BOEK 'ZO IS DE MENS VERANDEED' OVER DE AMERIKAANEN, DIE OP DEN DUUR NIET MEER KUNNEN LOPEN, ONDAT ZIE ALTUD RIJDEN.

HET KOST HEM HEEL WAT MOEITE OM DE ANDEREN ERVAN TE OVERTUIGEN DAT ZIJN VLOT HUN REDDING BETEKENT...

WIEGMEER BEN IK DE VOORLOPER VAN CHRISTOFFEL COLUMBUS, EN VAN TOR HEYDEMAAL DIE IN 1497 DE OCEAAN OVERSTEET OP 'N VLOT!

DIT GAAT VLOT, HE?

WAT JE ZIEGT, VLOT. DAT ZOUW GOEIE NAAM ZIJN VOOR DIT DING, 'N VLOT!

HOE HEB JE DIT DING KUNNEN UITVINDEN, SCHAT?

'EN DAT WE VLOTTE JONGENS ZIJN...

VERGEET DE VLOTTE MEISJES NIET!

ANDERS WORDEN WE DOLLE MINA'S!

WIEVEREN WORDEN DE WERKLIJSTE VERBODINGSWEGEN. AAN DE OEVERS ONTSTAAN GROTE STEDEN - WANT VOORAL DAAR BLOEIT DE HANDEL...

HET VLOT WORDT EEN PRAUW... 5.000 JAAR GELEEDEN BOUWDE DE KROETENZERS VAN PLANKEN EEN SCHEEPSROMP DAAUIT ONTSTONDEN GALIËN, ZEILSCHEPEN, STOMPSCHIEPEN, KRUISERS, VLEGDEKESCHIEPEN

'N VRAAGJE, LUITENANT EEN HOUTEN BOOT DRIJFT OP 'T WATER, DA'S WORMAAL. MAAR HOE KAN ZIJN STALEN BOOT DRIJVEN?

HAAH, MIDSHIP, DAAROP KRUG JE 'N ANTWOORD VAN DE GROTE ARCHIMEDES!

DE GROTE ARCHIMEDES? IS DIE AAN BOORD? NEE, DIE WOONDE IN SYRACUSE, OP SILLIE IN DE 3E EEUW VOOR CHRISTUS. NI MOET JE WIJEN DAT DIE MENSEN HUN LICHAAM TOEN GOED VERZORGDEN. BEETEN DAN WU, ZS BADDEN. DIE KEER PER DAG HEBBEN ZE NI WEL GEEN TUD MEER VOOR...

IN HET OUDE ROME WAREN ER TEGEN DE DUIZEND OPENBARE ZWEMBADEN IN DE THEMEN VAN CARACALLA KONDEN 3.000 MEISJES TEGELIJK BADEN, EN WAREN ER 1.600 MADMEISJEN EN POEFIEREN ZIT. EN LIGPLAATSEN VERDER KONDEN ZE OOK BADEN IN GRANIEETEN BADDUIVEN, AL DAN NIET BOVEN DE GROND OORGEHANGEN!... ZE KONDEN DUS 'N "SCHOMMELBAD" NEMEN, MISSCHIEF 'N PLAATSBEPALEND IDEE VOOR MODERNE ARCHITECTEN?

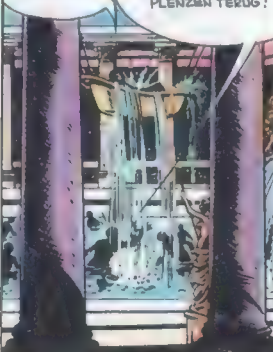
DE BADDUIP HEBBEN WIJ DUS OOK AL NIET UITGEVONDEN DAT GEBEURDE ZON 5.000 JAAR GELEEDEN IN KINOSOS, OP KERTA HET WAS EEN ULTRA-MODERNE STAD MET STROMEND WATER IN DE HUIZEN EN CENTRALE VERWARMING!

IN DE MIDDELEEUEENEN HAD DE BADDUIP AL HEEL WAT VAN HAAR OUDE PRACHT VERLOREN. IN DE 13E EEUW WERD ZE VAN PLANKEN GEMAAKT...

BY ALLE GOEDEN, WAT IS DAT HEERLIJK!

HEE, JIJ DAAZBOVEN! WAT RUSTIG AAN, OF WE PLENTZEN TERUG!

HU DENKT ER DIEP OVER NA, EN...

EUREKA! IK HEB 'T GEVONDEN!

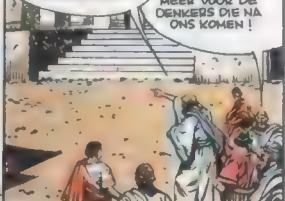
WE GAAN MAAR EENS TERUG NAAR ARCHIMEDES IN ZIJN BADDUIP...

VERBODD IS DAT. EEN BEEN IN HET WATER LIKT LICHTER DAN ALS IK HET LIJT. NIET NIET NIET. DIE LIJT NATUURLIJK ALLEEN MAAR ZO. MAAR HOE KOMT HET?

NAAR 'T PALEIS! IK HEB 'N ONTOEWKING GEDAAN, DIE DE WERELD ZAL VERANDERN!

DIE ARCHIMEDES TOCH! STRAKS ZIJN ER GEEN PROBLEEMEN MEER VOOR DE DENKERS DIE NA ONS KOMEN!

MAJESTEIT! 'N ONDER-
GEDOMPELD LICHAAM
VERLIEST ZOVEEL GE-
WICHT ALS DE VER-
DRONGEN VLOEISTOF
WEEGT!

HOE MINDER
JE OUS BLAAT,
HOE GEWIC-
TIGER JE
BENT ?!

DE OPWAARTSE DRUK VAN HET WATER
IS GELIJK AAN HET GEWICHT VAN DE
VERDRONGEN VLOEISTOF. DAAROM BLIJFT
OOK EEN STALEN SCHIP DRIJVEN.

ERNST MACH TOONT LATER AAN DAT
DIT NIET BEWEZEN KAN WORDEN DOOR
WISKUNDIGE REKENING

MAAR AAN DE HAND VAN DEZE WET
BEWEEST ARCHIMEDES DAT EEN
GOLDSMID, DIE EEN GOUDEN KROON VOOR
DE KONING MOEST MAKEN, OOK ZILVER
HAD GEBRUIKT. ARCHIMEDES DOMPELDE
DE KROON ONDER WATER, EN
AANGEZIEN 1KG
ZILVER MEER
WATER VERPLAAST
DAN 1KG GOUD...

DE KRUISVAARDERS BRACHTEN HET KOMPAS (DAT
HADDEEN DE CHINEZEN AL LANG TEVOREN UITGEVONDEN)
MEE NAAR EUROPA. IN 1340 KWAM HET DOOR DE
STUURRIEM VERVANGEN OP 3 AUGUSTUS 1492 VERTROK
DE SANTA MARIA MET DE NINA EN DE PINTA UIT
PALOS. ONDER DE 88 MATROZEN ZATEN HEEL WAT
MISDADIGERS. HUN WAS KWATSCHELOING BELOOFD
ALS DE EXPEDITIE SLAGDE. OP 9 OKTOBER...

OVER
3 DAGEN GEEF
IK JULLIE
'N HELE
WERELD!

NOPPES!
IK DOE NIET
MEER
MEE!

DRIE DAGEN LATER, OM 2 UUR 'S MORGENS,
ONTDEKTE COLUMBUS AMERIKA. TOT ZIJN
DOOD ZOU HI GELOVEN DAT HI OM DE WERELD
WAS GEVAREN EN IN AZIË WAS GELAND.

VOOR DE EERSTE MAAL IN DE GESCHIEDENIS
WEDD HET S.O.S. UITGEZONDEN...

S.O.S...

(SAVE OUR SOULS =
RED ONZE ZIELEN) ...
TITANIC ...
WIJ ZINKEN ...
POSITIE ...

DE TWEE HELDHAFTIGE MARCONISTEN BLIJVEN TOT DE LAATSTE
SECONDE OP HUN POST. DE UITGEPUTTE PHILIPS STERFT IN EEN
REDDINGSSLOEP. BRIDE WORDT GERED. ER ZIJN 1.571 SLACHTOFFERS,
EN 711 OVERLEVENDEN. MAAR DE DRAADLOZE TELEGRAFIE
HEEFT ZIJN NIJT BEWEZEN.

SEXTANT... RADERBOOT... 1903. GALLERY VINDT DE SCHROEF UIT.
IN 1836 MAAKT SALVAGE DE SCHROEF ZOALS WE HEM NU
KENNEN. IN 1843 DRIJFT NORMAND EEN SCHIP MET STOOM
AAN. IN 1896/97 KRIJGEN DE SCHEPEN RADIO EN TURBINE.
ER WORDT EEN "ONZINKBAAR" SCHIP GEBOUWD, DE TITANIC,
MAAR OP 14 APRIL 1912 LOOPT DIE OP EEN IJSBERG...

NADER
BU U, MUN
GOD !

C.O.D. C.O.D..
(COME QUICK,
DANGER - KOM SNEL,
GEVAAR) TITANIC
41°46N EN 50°14W
C.O.D... C.O.O...

ZEIJD HET
NIEUWE SIGNAAL
UIT, PHILIPS ! DAT
IS EENVOUDIGER, EN
ELKE ANATEUR
BEGRIJP
HET!

O.K. BRIDE!
S.O.S...
S.O.S...
S.O.S...

'T WAS
ONZINKBAAR,
ZEIDEN
ZE!

EN 'T ZINKT
OP ZIJN
EERSTE REIS
AL!

FINALE TO YOU, MY GOD. SPELDE HET ORKEST

IN 1895 VINDEN DE GEBROEDERS LUMIERE EEN
NIEUW VERHAAK UIT, NAAR ZIE NIETS VAN
VERWACHTEN: FILMEN

STOP ! IK HEB MIJN BUIK
VOL VAN AL DAT WATER.
EVEN PAUZE, EN DAN
WAT ANDERS...

DAN
STEL IK
GAUK HET
JOERNAAL
SAMEN.

DE IJSBERG IN DE
IJSKAST! VOOR STRAKS
IN 'T APERITIEF!

IN ONZE TIJD NEEMT DE KENNIS VAN DE MENS IN ONT ZAGWEKKENDE MATE TOE. ALGEMEEN WERD AANGENOMEN DAT DE OERMEENS NIET IN HET TERTIAIR (?) LEEFDE, MAAR IN HET KWARTAIR WERD GEBOREN (2) MAAR IN MAART 1976 IN ISLAMABAD (PAKISTAN)...

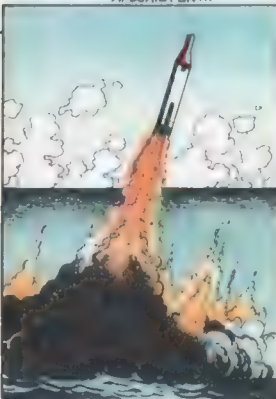

(1) BEGON 20 MILJOEN JAAR GELEDEN (3) BEGON 1 MILJOEN JAAR GELEDEN

WEL HEB IK HET GEHAD OVER EEN APPARAAT WAARMEE DE HERSENS VAN BINNENUIT KUNNEN WORDEN BEKEKEN. DAT APPARAAT WERD BEGON 1996 IN PARIJS VOORGESTELD. EEN PAAR MAANDEN LATER, BEGIN APRIL (NEE, GEEN APRILGRAP) VERNEEMEN WE DAT AMERIKAANSE WETENSCHAPSMENSEN EEN APPARAAT UITVINDEN WAARMEE ZE DE HERSENS OP EEN AFSTAND KUNNEN ONDERZOEKEN...

JE KUNT DAN MET JE AUTO RIDEN ZONDER TE STUREN, TE SCHAKELN, GAS TE GEVEN OF TE REMMEN EN VLIEGEN OOK... MAAR WAT ALS 'N GEARJAS DENKT DAT 'N ATOMDUIKBOOT Z'N RAKETEN MAAR MOET AFSCIETEN...

DE DUKBOOTCOMMANDANT ZAL DAN WEL EEN TEGENBEVEL GEVEN, MAAR... WAT DOET DE RAKET DAN? OP DIE MANIER KRUGEN WE HERSENWOORDLOZEN...

VAN GEEN EZEL! DIT IS DE ONDERKANK VAN EEN VOOROUDER VAN ONS OP 'T EERSTE GEZICHT LEEFDE DIE 10 MILJOEN JAAR GELEDEN!

(1) BEGON 20 MILJOEN JAAR GELEDEN (3) BEGON 1 MILJOEN JAAR GELEDEN

MAAR DAT APPARAAT ZOU OOK MIDDELS ELEKTRISCHE GOLVEN ONZE HERSENS IN STAAT STELLEN OM HUN BEVELEN TE DOEN UITVOEREN ZONDER DAT WE ONZE SPIEREN GEBRUIKEN! IK ZOU DUS MIJN SCENARIO MAAR HOEVEN TE "BEDENKEN" OPDAT 'N SCHRIJFMACHINE HET ZELFSTANDIG VOOR ME UTTIKT...

NU HEB IK NOG NIET'S VERTELD OVER DE LIJSTUDEN. DAAROVER LEER JE WEL OP SCHOOL. IN MAART 1976 ONTDEKTE GELBER-DEN AARDJAGEN MET GEFOSSILIEERDE EIEREN IN SIBERIE ZE ZIJN 40.000 JAAR OUD...

(1) BEGON 20 MILJOEN JAAR GELEDEN (3) BEGON 1 MILJOEN JAAR GELEDEN

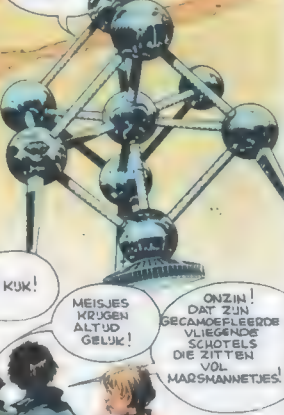
ROBA HOEFT ZIJN GAGS ALLEEN MAAR TE BEDENKEN, POTLOOD- EN INKTTEKENING, KLEUREN EN TEKSTBELLEN KOMEN DAN VANZELF...

GRAPPIG KAN HET WEL WORDEN ALS EEN DENKER DE PARIJSE EIFFELTOREN EN HET BRUSSELSE ATOMIUM TOERLING VAN PLANTS DOET VERWISSELEN...

ZIJN DE CROISSANTS IN PARIJS NOG ALTUD EVEN KNAPPEND? ZIJN LEER NEDERLANDS ALS JE NAAR BRUSSEL GAAT!

VOLGENDE WEEK:
EEN HAANTJE BRADEN OP DE MAAN!

VUL SNEL DIE PRAATBEL!

VUL SNEL DIE PRAATBEL !

Lambil lijdt erger dan ooit, volgende week. Zo erg dat-ie er vrij lastig verstaanbaar door wordt... maar als je denkt dat de man z'n mond houdt... HOO MAAR !

Scenarist Cauvin schreef er een persoonlijke ervaring om, en laat Lampil daardoor volgende week

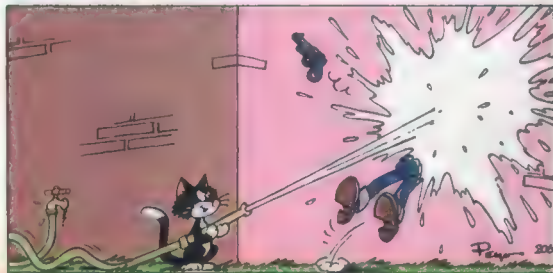
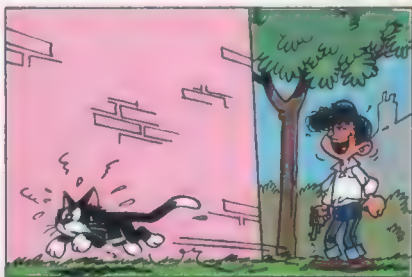
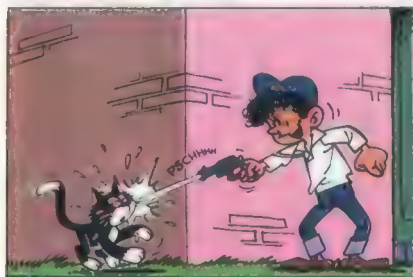

menige zweet- en angstdruppels uit z'n toch al zo geteisterde lijf persen. Geen wonder als je op bezoek gaat bij een man die je naast Lampil ziet afgebeeld en die een beroep uitoefent dat makkelijk te raden is. Ga je gang. Wat denk je dat deze twee mannen elkaar te zeggen hebben? Vergelijk jouw resultaat met dat van Cauvin in het volgende nummer !

POESIE

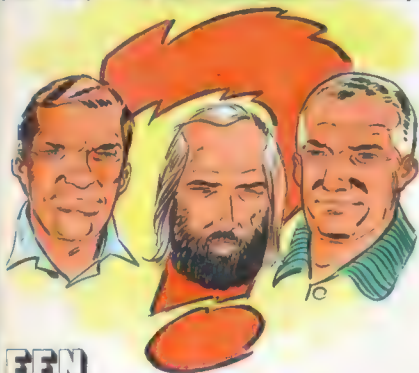

PEYO

ROBIN en de 'WREKER'

tekst: vasseur
tek.: denayer

EEN BEUL OP SPOOR

WAT VOORAF QING: Een onbekende, zich "wreker" noemende persoon is hard op weg elf oorlogsmisdadigers om zeep te helpen. Deze "wreker" lijkt Robin sleeds wanneer hij weer in actie komt. Tussen de twee ontstaat een zekere band...

«...Twee vliegen in één klap», grinnikte de "wreker" door de hoorn. «Banyas heeft z'n verdiende loon, en met die Gini lijd de wereld ook geen groot verlies!»

«Waarom haat u die mensen zo verschrikkelijk dat...»

Scherp onderbrak de stem van de "wreker" me:

«Ik haar verraders, inspecteur... en, ik zeg het u nogmaals, ik heb er zo elf op m'n zwarte lijst. Drie zijn er al doorgestreep, maar de rest heeft ook zware oorlogsmisdaden begaan. En ik zorg dat ze daarvoor worden gestraft!»

De "wreker" wond zich duidelijk op. Ik hoorde hem door de hoorn zwaar adem halen. Ik hield mijn mond maar en wachtte af wat hij verder te zeggen had. Hoewel ik dat eigenlijk al wist. Een paar seconden later kreeg ik bevestiging:

«Al die lui denken dat ze veilig zijn. Maar dan vergissen ze zich nog. Over enkele dagen weet ik waar de volgende op m'n lijst zich bevindt. U hoort dan nog van mij!»

De verbinding werd verbroken en, steunend op de telefoonhoorn, dacht ik erover na wat een rare vakantie ik eigenlijk doormaakte. Werkelijk: deze maanden juli en augustus telde het hoogste dodenpercentage dat ik ooit had meegemaakt!

Zoals hij al had aangekondigd, belde de "wreker" me een paar dagen later op:

«Ik heb nummer vier te pakken. Hij kampeert in de buurt van Cadzand in Zeeuws-Vlaanderen. Nou ja... nummer vier is eigenlijk veel gezegd. Er zijn namelijk twee mannen die degene kunnen zijn die ik zoek. Ik probeer er wel achter te komen wie de goeie is... of liever: de slechte! De camping waar die twee verblijven is vlak bij het kanaal...»

«Luister...»

«Ik luister, inspecteur... Stelt u de politie op de hoogte?»

«Tja...ik...»

«U wilt dus dat Vlieken, de kampbeul, z'n straf ontloopt?»

«Dat nu ook weer niet, maar waarom draagt u 'm niet gewoon aan de politie over?»

«Mijn best... voor deze keer dan!»

Gelukkig was de camping niet overvol, hoewel er mensen genoeg waren. Ik kreeg een plaatsje ergens achterin. Niet het mooiste plekje wat er te vinden was, maar die waren bestemd voor de mensen die er een soort "abonnement" hadden. Degenen die maar op goed geluk kwamen, werden allemaal in hetzelfde hokje gestopt.

In mijn buurt waren drie mannen die mij op een of andere manier het gevoel gaven dat ik dié moest hebben.

Guido Leemans was een blonde Vlaming met een erg wittige huid die nodig wat zon kon gebruiken. Hij zei nooit veel en lag de hele dag door in het water. Rob Joris, een blozende Rotterdammer, probeerde naar mijn idee z'n toch niet meer zo jeugdige leeftijd, te verstoppen achter een jeugdige image waarvoor hij weer zonodig een spijkerbroek en lange haren moest uitkiezen. Nummer drie was een Engelsman, met een smal, onopvallend gezicht. Hij bleek een fanatiek supporter van de F. C. Leeds en liep ook voortdurend rond in een T-shirt in de kleuren en met de badge van z'n helden.

M'n intuïtie vertelde me dus dat één van die drie de gezochte Vlieken moest zijn. Wat ik niet "aanvoelde" was dat een van die drie mannen de "wreker" was!

Op een camping leef je vlak naast elkaar. Geen wonder dus dat ik met vrij weinig moeite met de drie in contact kwam. Al heel gauw ook hadden we een soort werkverdeling opgesteld waarbij we om de beurt water haalden, eten kookten en boodschappen deden.

Samen met Leeman liep ik zo een keer naar het nabijgelegen dorpje. Een prachtige gelegenheid om 'm 'ns aan de praat te krijgen:

«Waar kom je eigenlijk vandaan, Leeman?»

«Van het platteland... een dorpje vlakbij Hasselt. Maar ik heb nogal veel gereisd. Tot aan '44 heb ik in Canada gezeten. In Montreal. Leuk land, Canada, maar verroest koud als het eenmaal winter is. Midden in een sneeuwstorm probeerden ze eens m'n wagen in te pikken. Drie man. Maar ik kon ze alle drie buiten bewustzijn slaan. Voor alle zekerheid heb ik toch maar in de eerste de beste boerderij een goed heenkomen gezocht...»

Joris en Longton, de Engelsman, vroegen me op een andere keer mee voor een wandeling langs het Zwin, waar nog talloze bunkers van de "Atlantikwall" te vinden zijn. Sommige ervan deden dienst als schuur of bergplaats, maar de meeste stonden er nog net zo bij als ze indertijd verlaten waren.

«Stomme oorlog», zei ik quasi voor me uit... «dik dertig jaar later word je nog voortdurend aan herinnerd!»

«Zonder die dingen denk je er toch ook wel aan», merkte Joris op. «Ik zat in Afrika tijdens de oorlog... had er dus niet direct zoveel last van. Maar een gevaarloos bestaan leidde ik toch niet. Ik herinner me dat ik 'ns wakker schrok uit m'n siesta die iedereen daar rond de middag houdt... ik schrok wakker doordat de schaduw van een boom van een kerel over me heen viel. Die stond op een paar meter afstand klaar om z'n kapmes naar me toe te slingeran. Alleen omdat ik 'm de avond ervoor uit m'n zaak had gemeten. Gelukkig kon ik hem dat mes uit z'n vingers schieten!»

«Waar zat je in de oorlog, Longton?»

De Engelsman haalde zijn schouders op:

«Overal en nergens. Ik ben zo'n beetje overal

geweest waar... het Engelse leger heeft gevocht... Bij de Woestijnratten, op Sicilië, in Normandië en tijdens de opmars door Europa. In de grote Europese steden heb ik nog de fijnste tijd gehad. Die Zwarte Handel... daar verdiende je schatten aan, man! Hoewel ik ook diverse keren voor mijn leven heb moeten rennen en knokken. Ontevreden klanten zitten overal! »

Harde jongens, die nieuwe kennissen van me!

Diezelfde avond vond ik een briefje dat aan mijn slaapzak was gespeld:

U weet nu wie de schuldige is, ik neem hem mee naar de grootste bunker aan het Zwin, sla hem daar neer, zodat u hem aan de politie kunt overleveren.

Het briefje was niet ondertekend, maar dat de "wreker" de afzender was, was overduidelijk.

Onmiddellijk ging ik op weg naar de bunker, ik wist wie ik er zou aantreffen... één van de drie mannen in wiens gezelschap ik de laatste dagen had verkeerd, maar in werkelijkheid een vent die z'n geweten beladen had met een massa misdaden. Voor de grote bunker bleef ik staan en kwam pas in beweging toen ik een geluid uit de gapende, duistere toegang hoorde komen. Gewapend met een zaklantaarn ging ik naar binnen en stuitte al vrij gauw op een bewegingloos lichaam. Vast de man die de "wreker" gestraft wilde zien.

Maar tijd om te kijken kreeg ik niet. Twee handen namen me van achter in een wurgende greep. M'n nek leek in een bankschroef te zitten en langzaam voelde ik de krachten uit me weg vloeien. Met m'n allerlaatste krachten trapte ik hard achteruit en trof doel. Waarschijnlijk had ik m'n aanvaller vlak onder de knie geraakt, want met een kreet van pijn liet hij me los en koos ogenblikkelijk het hazepad. Ikzelf zag nog net niet alleen maar sterretjes en kon 'm onmogelijk achterna. Pas seconden later was ik weer voldoende bij m'n positieven om wat te ondernemen.

Ik onderzocht, bij het licht van m'n lamp degene die op de grond lag. Dat was Kington, de Engelsman, voor de gelegenheid eens niet gekleed in "voetbaluitrusting". En dat was niet het enige. Toen ik hem met een paar tikken in het gezicht weer bijbracht, bleek me dat de man z'n gezonde uiterlijk "uit 'n potje" haalde. En dat hij valse wenkbrauwen droeg en gekleurde contactlenzen om z'n bleekblauwe ogen wat donkerder te krijgen. Werkelijk een kampioen in vermommen die man! Hij léék niet meer op die "gids" in de grotten van Torrent. Toen hij bijkwam, merkte hij waarschijnlijk dat ik wist hoe de vork in de steel zat, want het eerste dat hij zei was:

« Bravo, inspecteur! »

« U bent de "wreker", is het niet? »

« Inderdaad... dat zwijn van een Vlieken was sterker dan ik. Hij sloeg me neer toen we hier nog maar net binnengingen! »

« Hij had mij ook bijna te pakken. Ik kon 'm nog net op tijd afschudden. Hij is er nu uiteraard vandoor! »

« Maar u weet wel wie hij is? »

« Ja, dat wel... die vent denkt dat ik nog in sprookjes geloof. Met zijn verhaaltjes moet hij niet aankomen! »

Op dat moment sloeg de wreker opnieuw toe. Dit keer niet dodelijk maar toch wel hard genoeg om me buiten westen te krijgen. Toen ik een hele tijd later weer bijkwam, was de wreker natuurlijk verdoen. Maar die kwam wel weer terug. Dat wist ik zeker. Ikzelf ging op weg om Vlieken te laten opsporen. Of... Vlieken...? Zeg maar...

Ja, WIE, lezer? Joris of Leeman?

Wie werkelijk in Afrika is geweest weet dat de zon daar rond het middaguur praktisch geen schaduw werpt omdat die dan recht boven je hoofd staat. Joris is dus de schuldige.

belevenissen van een knaagdier...

Het regende in Rommelmig. De lange rit had Kwabernoot wat soezig gemaakt en achter het stuur dacht hij nu al aan wat hij straks op het kasteel te eten zou klaarmaken. Kwabernoot was de bina. Maar nog niet helemaal. « Rommelmig, drie kilometer », stond er op een richtingswijzer.

Bij van Bizubos schakelde Kwabernoot terug. Hij kende de weg natuurlijk en wist dat er een gemeen bocht in lag waarop al menige weggebruiker zich lieldig had verkeken. Precies in die bocht zag hij "hem". Aanvankelijk bemerkte hij niet meer dan een onduidelijke gestalte in de gestag neerstromende regen, maar toen hij beter keek, leek de gestalte hem omkransd met een lichtgevend laag met een rose kleur! Rennend atak de gestalte de weg schuin over. Slippend kwam Kwabernoots wegen dwars op de weg tot stilstand, en nog geen seconde later was Kwabernoot er al uit en slingerde de verdwijnende onbekende de verschrakelijke verwensingen naar het lichtende hoofd.

Met als enige effect dat het een beetje harder begon te regenen.

Langzaam maar zeker kreeg de angst Rommelmig in haar greep. Het was allemaal een dag of twee eerder begonnen... op een donderdag. De dochter van boer Evert was met hun koe Klaartje op weg naar de wei. Onderweg, in het bos, bemerkte ze insens, op een open plek, een grote witte man die paddestoelen plukte. « Een heel aardige meneer », had het kind later gezegd. Waar iedereen hartelijk om moest lachen. Gaen wonder oot. Spoken overdag le al lachwakkend genoeg. Maar als ze er dan ook nog paddestoelen bij plukken!

Trots oprijzend als een fontein op het midden van een dorpplein verklaarde de burgemeester tennidden van zijn schare bewonderende kiezers dat: « Een Rommelmigmer zich niet laat inzwachten door bakpraatjes voortgesproken uit een te rijke fantasie die de zingende meerderheid alleen maar kan bewegen tot de volmondig ondersteunde uitroep: Spoken bestaan niet! »

Deze onvervaarde houding had de burgemeester veel applaus opgeleverd en het verlies van de stem van boer Evert.

De volgende dag, vrijdag dus, verdween de burgemeester spoorloos. Z'n huis lag volkomen overhoop, z'n bed was niet opgeemaakt... alsof er een woeste worsteling had plaatsgehad.

Diezelfde dag bleef ook de deur van de apotheek dicht... en de luiken voor de grote uitstallamen. Op verzoek van een aantal aanbodes op vaste kwalen, brak veldwachter Janus tenslotte de deur open... verschaftte hij zich toegang, zoals dat officieel heet. Z'n ar hoe je het ook noemde, het veranderde niets aan de feiten: Ook Leo de apotheker was spoorloos verdwenen!

En alsof het zo moest: juist die dag gaf de trein van 1847 u. Rommelmig er juist keurig de gelegenheid om op het Rommelmigse personeels uit te stappen... De volgende dag, zaterdag, schreeuwde Boer Planters overal opgewonden rond dat hij "hem" had gezien. De vorige avond had hij het spook vlak buiten het dorp ontmoet. Hij had 't een glaasje aangeboden, maar de verschijning was er geschrokken als een hazewind vandoor gegaan. In tegenstelling tot de beschrijvingen van de vorige verschijningen, was die van Planters rose met groene strepen, wat natuurlijk niet zo bevorderlijk was voor de geloofwaardigheid van 's mans verhaal, aangezien de oltantjes die hij veelvuldig placht te zien eveneens rose getint waren. Weliswaar zonder groene strepen, maar toch.

Waar of niet waar: in Rommelmig waren spoken het onderwerp van gesprek waar alle overige dorpspraat voor moest wijken.

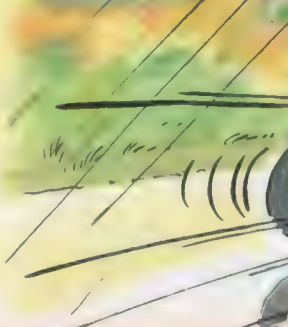
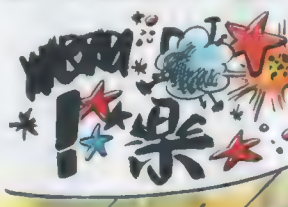
Notaris Funnik was met z'n nieuwe wagen naar het kasteel gekomen. Een klein karretje van een volslagen onbekend merk dat hij zich tweedehands had aangeschaft ("buitenkansje!"). Hij had het wagentje in de oprijlaan geparkeerd en om heel precies te zijn, tegen een zijkant van het bordes ("altijd hetzelfde met nieuwe wagens: de remmen moeten bijgesteld worden").

Om hem te troosten begon de graaf maar meteen bessenjenever te schenken, waarop die goede Funnik reageerde dat: « Nee, nee, voor mij geen alkohol... afgezien misschien van een druppel om te proeven... » Na z'n derde glas lag hij, met z'n kin op tafel met verwarde blik en opgestoken wijvingen te filosoferen over de raadselachtige verdwijning van de burgemeester.

Die rampeilige donderdag was de gemeenteraad als vanouds om tien uur bijeen gekomen. De burgemeester hield een erg mooie toespraak die om ongeveer 19.30 u. was afgelopen. De overlevenden waren door de plotselinge stilte wakker geworden en vertrokken toen gezamenlijk naar een restaura-

rantje vlak bij het Bizubos. De arme Funnik was dus de laatste die de burgemeester had gezien. Ook hemel, als hij toch eens had kunnen vermoeden wat er die zelfde dag nog zou gebeuren!

« Gaat u... hiki!... maar na, graaf! Een man met het kalber als van de burgemeester maakt gemakkelijk vijanden! Om u een voorbeeld... hiki!... te geven: de raad had besloten alle verkeerslichten op groen te laten staan om de doorstroming van het verkeer te bevorderen... En, hoe ongelooflijk dit ook klinkt: er waren lieden die het daar ne niet eens waren! Hiki!... Nee, me-

neer de graaf, dit rikt naar een zet van de oppositie!

Hij laaide z'n keel en z'n gemoed met een ferme slok bessenjenever.

« Die redenering gaat mischien wel op voor de burgemeester », merkte Robbeodes op, « maar toch zeker niet voor Leo, de apotheker »

« Leo is ook lid van de gemeenteraad, Robbeodes », wierp de graaf tegen, terwijl hij vergeefs trachtte de fles bessenjenever uit Funniks bereik te krijgen.

« Zeer juist ope, hipe!... merkt i... laide deze... » Leo was ook gelidchap... hiki!... geraamteschap... gemeenteraadslid... hiki!... net als ik!... hiki!... ze willen de raad ontmannen!... »

« En wat denkt u dan van dat geval van Planters? » Die heeft dat spook toch werkelijk gezien? »

« Ach k... kom!... hech... hecht u waarde aan sprokies... hiki!... van die ouwe zat, hiki!... zatladder? » D... die went niet eens wat-le z... zegt, meneer K... Kuilje! »

Robbeodes trok eens peinzend aan z'n oortelstele.

« Inderdaad wel vreemd dat al die verdwenen personen lid waren van de gemeenteraad... »

Met een kordaat gebaar trok hij z'n regensjas aan (als er ergens gedonder in de plazen is, kun je er zeker van zijn dat Robbeodes er recht op af gaat... zo is-ie nou eenmaal)

« Ik ga naar het dorp, graaf. Ik kan vast wel op een of andere manier helpen bij de onderzoeken. Als Kwabernoot komt, wilt u hem dan vragen naar mij toe te komen. En hou vooral meneer Funnik hier in het oog. Misschien is hij de volgende op de lijst! »

Robbeodes maakte zich echt niet voor niks zorgen. Die nacht staarde een gestalte, op enkele honderden meters van het kasteel, bewegingloos naar de boven de bomen uitrijzende torens. Die torens schenen "hem" ergens aan te herinneren... schenen ergens in een stoffig hoekje van zijn geheugen een vervaagde herinnering te prikkelen. Toen Robbeodes en ik naar het dorp liepen, waren we hem ongemerkt op enkele meters afstand voorbijgelopen. Heel jammer, we hadden een ramp kunnen voorkomen als we hem hadden opgemerkt.

Wat een week-end! De hele nacht door de modder baderen! Ik had al gauw door dat ik daar niet al te veel voor voelde! Robbeodes heb ik lekker laten baggeren en ik ben mool m'n eigen weg gegaan. Dat Bizubos ten ik natuurlijk als m'n eigen pluimstaart. Ik heb er heel wat algedarfeld met m'n vrienden die daar nog allemaal zitten. Op een enkeing na, zoals m'n vriend het konijn die nu een jammerlijk bastaalijdt als assistent van een goochelaar. Gelukkig zijn er nog genoeg vriendjes over en iedere keer als ik in de buurt ben zoek ik ze beslist even op.

De eerste die ik m'n favoriete open piek tegenkwam was geen vriendje. 't Was een volslagen onbekende voor me. Een grote kerel die paddestoelen plukte. Aan de manier waarop hij zich kleedde kon ik meteen zien dat hij niet van Rommelmig was. Rommelmigmers kleden zich niet zo raar en zien er ook niet zo wit uit. Die vent had witte handen, een wit hoofd... alles wit. Bovendien kon je dwars door 'n heen lopen. Wat voor mij het beste bewijs was dat hij niet van Rommelmig was.

Geen aardige vent overigens. Helemaal niet verveeld of zo. Nou ik aan 'n terugdenk, valt me op dat hij me aan iemand deed denken. Ik weet niet aan wie, maar dat komt nog wel. Ik knabbelde net rustig op een kastanje... er lekker maar te wordt er wel dik van... toen ik ineens iemand hoorde roepen:

« Help! Help! »

De stem was onmiskenbaar die van Robbeodes.

Het laatste bedrijf van alle geheimzinnigheid speelde zich af op het kasteel. Een leeg kasteel, want de graaf en Funnik waren er weggegaan omdat de graaf meende de oplossing van de raadsels te hebben gevonden.

« We nemen mijn wagen... hiki!... dan zijn we d'r sneller! » had Funnik gezegd.

Hij kreeg gelijk, want de weg liep een heiling af en het ging inderdaad een stuk vlugger dan lopen. Het ging zelf een beetje te vlug.

Met z'n neus tegen de voorruit gedrukt, had Funnik ineens gevraagd:

« Da's toch een bocht, niet? »

« En vlak daarop: »

« Is 't een linker- of rechterbocht? »

Nou ja, de twee konden zonder al te veel lichamelijk letsel, midden in een knoelenveld,

lukt uit de wagen knuipen. En terwijl de notaris de vogelverschrikker weer opslapte die hij had onoverigend, viste de graaf uit een nabijgelegen schuurtje een oude fiets op, waarmee hij z'n weg gehaast voortzette.

« Datzelfde moment ging de gestalte die een hele tijd bewegingloos naar het kasteel had staan kijken, gewoon door de voordeur naar binnen. »

Robbeodes vond de burgemeester terug. Hij trof 'n aan, gezeten op een boomstronk, wezenloos voor zich uit kijkend en gehuld in een rose met groen gestreepte pyama die volledig was doorweekt en als een natte zak tegen z'n lijf hing.

« Maar burgemeester? Wat is er gebeurd? »

« Is er iets aan de hand? Wat doet u in mijn kamer? »

« Ga met me mee naar de graaf. Die maakt u wel weer beter. »

« Beler? Maar ik ben helemaal niet ziek! Das de vrucht die ik pluk van een leven geleefd volgens de stelling "voorkomen is beter dan genezen", en ik haasatjsimime! vervloekt! Altijd al gezegd dat die kamer veel te vochtig is! Laat het raam sluiten! »

Robbeodes had 'm intussen al bij de arm gepakt en banjerde richting kasteel.

Op datzelfde moment werd in de straten van Rommelmig de apotheker teruggevonden. Hij liep zomaar midden op straat, gekleed in z'n kameries en op z'n sloffen. Ook hij kon zich niets meer herinneren.

Mij zouden ze niet horen klagen. Ik vond het alomt best dat iedereen weer terecht was, zodat we nu eindelijk allemaal rustig konden gaan slapen. Maar toen we het kasteel naderden ging die mooie droom ineens in rook op. Of liever: in modder. Ineens was er een kort, hard geluid en nog geen seconde later lag ik plat op m'n rug op een mond vol blubber te bijten. Vlak voor me was ineens een fors gat in de grond ontstaan... alsof een een moeth er gegraven had. Alleen met dit verschi dat molen geen kogels in hun gaten leggen.

Robbeodes wierp zich met z'n volle gewicht op de burgemeester en gilde:

« Deken! »

Jongeman! Het feit dat ik in pylama ben, geeft u nog niet het recht m'n goede naam door het slijk te sleuren!!

We worden beschoten!!

Wat zegt u?!

Beschoten! Met een olifantengeweer! Kwabbernoot heeft zo'n ding uit Senegal meegenomen! De schutter zit in de noorderloren!

Daarigen protesteer ik ten scherpste! In deze gemeente bevinden zich geen olifanten en bovendien is het jachtseizoen nog niet geopend!

• Probeer die schutter af te leiden, burgemeester. Ik probeer hem van achteren te verrassen!

Robbedoes was nog maar nauwelijks verdwenen of er stopte een wagen in de oprijlaan. Eerst dacht ik dat Kwabbernoot eindelijk was aangekomen omdat het tenslotte zijn wagen was. Maar de graaf stapte achter het stuur vandaan.

De graaf had de toestand openblikkelijk door. Slimme vent, die graaf. Hoewel heel wat minder slimme mensen buitenrijk ook wel in de modder zouden zijn gaan liggen als ze beschoten worden.

• Sapristie, burgemeester! We moeten Robbedoes terughalen! Wie weet wat "hij" onze jonge vriend kan aandoen!

Ik ben nooit te beroerd om iemand een dienst te bewijzen. Vooral niet als iemand er zoveel belang aan hecht als de graaf scheen te doen. Lang hield ik niet te zoeken. Ineens was er opnieuw een enorme knal, gevolgd door een doodse stilte. Nu was er niet naar buiten toe geschoten. Het schot had binnen geklonken. Dat wilde dus zeggen dat 't voor Robbedoes was bedoeld!

☆☆☆

Op de hoogste verdieping van de noordtoeren lag Kwabbernoot languit op de grond, het geweer dwars over z'n voeten. Robbedoes zat gehurkt naast hem.

• Wat is er gebeurd, Robbedoes? vroeg de graaf buiten adem.

• Ik begrijp er niks van. Hij hoorde me binnenkomen en richtte dat geweer op me. Waarschijnlijk in gevecht tot dat ineens vanzelf een schot afging...

• Bliksem! Is die arme...?!

• Welnee... geen zorg... hij liep knoerhard met z'n hoofd tegen een plafondbalk... echt iets voor Kwabbernoot!

• Nou, ik krijg 'm wel weer in orde, hoor, Robbedoes.

• Je moet wel gek zijn om op olifantenjacht te gaan in Rommelgen, begon de burgemeester... En met het aanbreken van de dag zijn mij de ogen opengestaan voor de talloze duistere zaken die zich in alle helderheid in dit kasteel voordoen.

• Een goede raad: als iemand je stierlijk vervaeld: blijf 'm dan in z'n kuil. Dat helpt!

☆☆☆

Lekkere ontbijtgeuren zweefden vanuit eetkamer en keukens naar de andere vertrekken van het kasteel. Robbedoes bekeek de paddestoel die de graaf voor hem neer had gezet met grote interesse.

• Dat is dus de oorzaak van alles, graaf?!

• Inderdaad, Robbedoes. Ik had er veel eerder op moeten komen. Frunniks zei toch al dat hij samen met de twee verdwenen personen had gegeten in een restaurant vlak bij het Bibzob. Vlak naast Julius weg waren dacht ik eraan dat de oorzaak wel eens in het eten kon zitten. En dat klopte. Alleen de burgemeester en Leo hadden een omelet champignon gegeten... champignons uit deze streek!

• Nou, dat is toch niet zo bijzonder?!

• Toch wel, Robbedoes... toch wel! Die paddestoelen groeien namelijk vlak bij een rivier die door het Bibzob stroomt. Dat riviertje is verschrikkelijk vervuild met alle mogelijke chemicaliën... en vooral kwik! Via hun wortels nemen de paddestoelen dat kwik op waardoor ze van een heel goed en lekker natuurproduct veranderen in een vervaarlijk verdovend middel!

• Dus de burgemeester en de apotheker zijn niet ontevreden?!

• Ze hebben zichzelf ontevreden... twee maal 24 uur zijn ze hun verstand kwijt geraakt... En tijdens mijn onderzoek in dat restaurant wist de eigenaar me te vertellen dat gisteren nog nog eens een gast datzelfde menu had besteld...

• Kwabbernoot!

• Inderdaad, ik vond z'n wagen variëren langs de kant van de weg. De invloed van die paddestoelen moet dus begonnen zijn vlak voordat hij op het kasteel zou aankomen. Daar is hij ook wel aangekomen, maar als een volledig andere Kwabbernoot!... Als een waanzinnige moordenaar!

• Wie is een waanzinnige moordenaar? mompelde Kwabbernoot met een dofte stem, terwijl hij in z'n kamerjas gehuld de eetkamer binnenkwam.

• Niks... niks... niemand. Hoe voel je je, ouwe jongen?!

• 'k Heb een stampende koppijn!

• De 's normaal, Kwabbernoot... dat komt door die prik die ik je heb gegeven.

Robbedoes was in een uitstekend humeur. Ik kreeg een heel hart broodje met dik boter erop onder de tafel aangereikt.

• Dus er zijn geen sporen meer in Rommelgen, meneer de graaf?!

• De graaf lachte gemuseerd:

• Ik denk van niet, Robbedoes... hoewel... hier in de streek gaat het verhaal dat een verre voorouder van me eens door woedende boeren uit het kasteel is verjaagd omdat hij zich bezig hield met experimenten met paddestoelen. Het schijnt dat zijn geest zelfs nu nog af en toe komt rondspoken op het gebied vanwaar hij vroeger werd verjaagd. Maar dat zijn natuurlijk altemaal streek-verhaaltjes!

• Dus sporen bestaan niet! concludeerde Kwabbernoot, onderuit gezakt in z'n stoel.

☆☆☆

Verreest! Nou weet ik ineens weer aan wie die paddestoelen plukken vent op die open plek me deed denken. Aan de graaf van Rommelgen.

S.P.P.

Ouwe Gfioriën

De postbode, de bakker en de melkman zijn erg belangrijke mensen. Zij komen overal... kennen alles in de buurt en kunnen je daarom op je speurtocht naar luchtvaart-materiaal aan goede tips helpen. Hou ze daarom te vriend en maak af en toe 'ns een babbeltje met ze! Mij heeft m'n postbode al aan 'n verdraaid mooie tank van een Lysander geholpen, zoals ik je vorige keer al vertelde.

Als je in de stad woont, heb je 't natuurlijk moeilijker dan iemand die 't platteland voor z'n hulsdeur heeft. Maar met die legendarische 'trek uit de stad', heeft iedereen wel 'n familieid, een vriend of een kennis ergens in 't vrije veld wonen die een beroep kan doen op zijn leveranciers en -streek-specialisten. En als je wat gevonden hebt, wees er dan zulting op, want de prijzen stijgen!

Jean-Luc.

1. Door deze gewillig posende bemanning van een Douglas Havoc A-20, kun je nu zien wat je in 1944 als lid van een vliegclubbemanning moest dragen. Pierre Cardin is er overduidelijk niet aan te pas gekomen.

2. Een fraaie kiek van een P-51 "Mustang" op Bevekom in 1945. Op de neus "Rosemary" en serienummer 472476.

3. Een buitgemaakte Messerschmitt 262 zweezitter met Engelse onderscheidingstekens over de Duitse heen. Naast de Engelse kleuren op de staart voor alle zekerheid ook nog eens in grote letters U.S.A.

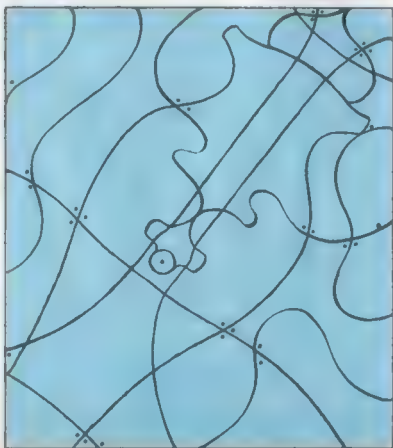
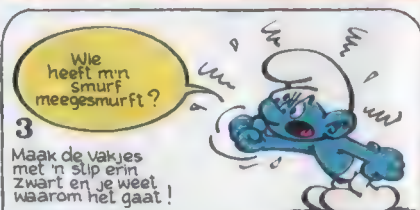
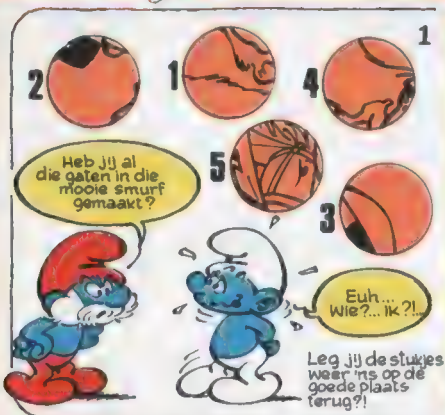
4. Deze vogel is een heel eind van z'n nest: een Junker 290 zeeverkenner op de diep landinwaarts gelegen basis Bevekom. De Amerikaanse ster bedekt het hakenkruis maar gedeeltelijk.

Jean-Luc

door BOLLEN

kapitein Bakbaard

DAT STEL KAN ONZE ZAAKJES DANIG IN DE WAR SCHOPPEN

Maar dat stel valt die avond als 'n blok in slaap, niet vermoedend dat het onbewoonde net zo onbewoond is.

Tegen middernacht, in het valse licht van de maan.

Bakbaard schrikt het eerst wakker

HELP! HELLLP! EEN... EEN... MAMA... MAMAMARSMAN !!

HU ZET Z'N HOOFD AF ! HU RAAKT Z'N KOP KWIJT !!

MAAK JE TOCH NIET ZO BELACHELIJK, KAPITEIN !

U ZIET BEST WIE IK BEN.

OH ELLENDE !!!

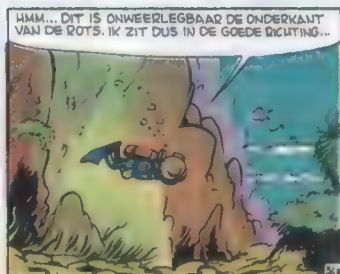
kapitein Bakbaard

FRANCIS • MITCHELL

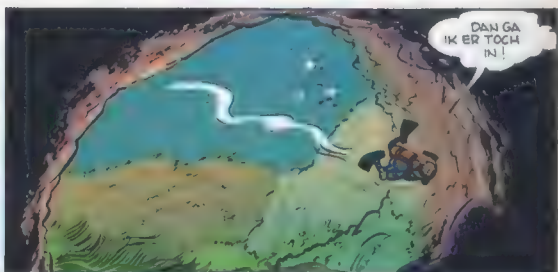

kapitein Bakbaard

ZEVEN ZIELEN IN DE ZON

FRANCIS & HUTTI

kapitein Bakbaard

EEN BATYSCAAF?
HIER?!?!

IK HEB NOG NOOIT EEN
BATYSCAAF GEZIEN!

DAN KRIJG JE NOU RIJM DE TIJD OM
DAT IN TE HALEN, WANT WE HOUDEN
JE HIER NOG WEL EVEN!

EN... ZELFS NOG
**WAT LANGER
OOK!**

VER-
VLOEKT!

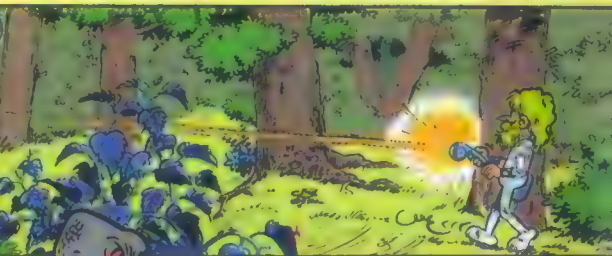
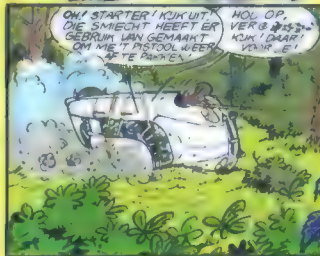
TWINTIG MINUTEN! ZEG, ZOUDEN WE ZO ZOETIESAAN
NIET 'NS WAT MOETEN DOEN?!

Bakbaard zou 'n beetje hulp best kunnen ge-
bruiken, want...

DAT WATER LIT, EN
GEEN VERDACHTE
BEWEGING!...

ALSOF DAT
KAN MET
ZO'N PAK!

DE HETE ADEM VAN DE DRAAK

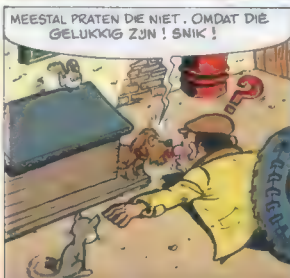
Wanneer Sophie op een mooie zomerse dag het leeuwenpark bezoekt, beleeft ze de sensatie van haar leven: een indrukwekkende draak zit haar achterna, en ruimtetuigen scheuren haar boven het hoofd. Is dit het werk van carnavalsgekked of van ongere individuen? Samen met haar onafscheidelijke vriend Bertje zoekt Sophie het antwoord op deze vragen. In album nr. 11 "Sophie en de adem van de draak" staan ook nog drie andere verhalen. Overal verkrijgbaar: 80 F - Fl. 4,- Uitgeverij Dupuis

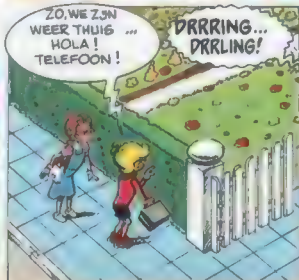
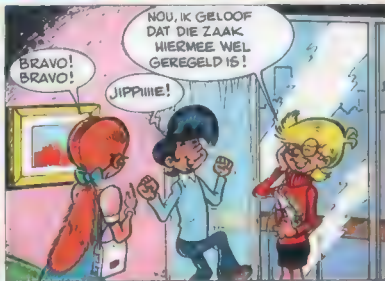
Sophie is een heldin van het striptijdschrift Robbedoes.

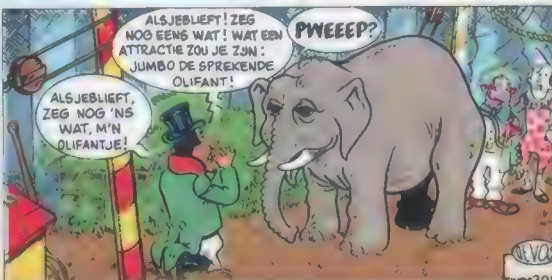

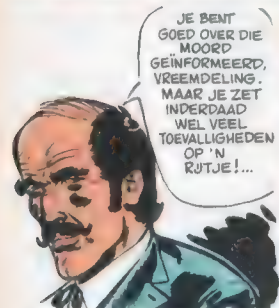

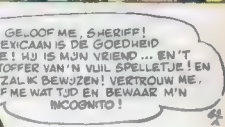
TEDDY SPRING

DAT KOMT ME SLECHT UIT, SHERIFF!

CANYON-GIRL

JLIE • PHILIP

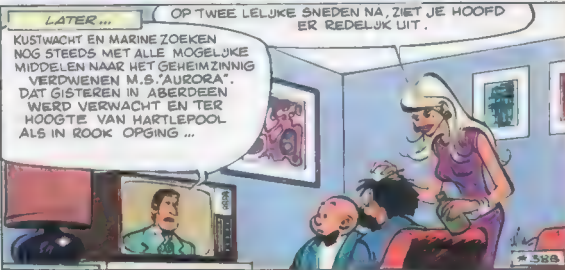
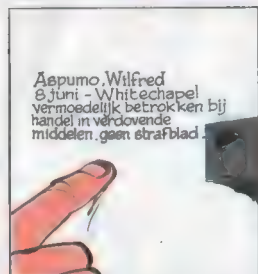

MONSTER RECHT VOORUIT

WILK TILLIFLEX

werd vervolgd

ROBBEDOES INTERVIEWT

VERVOLG VAN BLADZ. 15

kun je na zo'n "piek" wel eventjes kalmer aan doen. Hoewel... vergeleken met wat ik aan banen hiervoor heb gehad is 't toch wel een stuk pittiger wat je aan werk moet verzetten. Vooral omdat je 't nu goed wilt doen.

« Maar dat wilde je vroeger toch ook al ? »

« Jaaa... jaaa maar da's toch anders... er is verschil tussen iets goed doen, omdat je 't niet slecht wilt doen en iets goed doen omdat je 't goed wilt doen, als je snapt wat ik begrijp. »

« Je doet je werk graag, zelfs al ben je veel meer redactiegebonden dan je collega's die er bijna elke dag op uitgaan. »

« Welja... in vergelijking met de anderen maak ik veel regelmatigere uren. Als je 'ns nagaat hoe vaak die anderen 's avonds bezig zijn... met schrijven, met interviewen, dan denk ik dat ik er nog heel gunstig afkom. »

« Aan de andere kant is het natuurlijk nodig dat er altijd iemand op de redactie is. Je kunt de telefoon tenslotte niet onbemand laten. Iedereen heeft recht op gehoor. En dat de anderen vaak later binnenkomen is logisch. Als je tot diep in de nacht bezig bent geweest... »

« Ben jij lang bezig met je rubriekjes ? »

« Nou ja... 't vraagt toch wel even wat werk. 't Ligt er natuurlijk aan hoe lang ze moeten worden. Neem nou bijvoorbeeld : "Wiezoekklint"... da's een rubriek waarin Humo-leren alle mogelijke zaken te koop kunnen aanbieden of vragen. We plaatsen die verzoeken geheel gratis en 't is een enorm succes. Er komen verschrikkelijk veel reacties op. »

« En jij zoekt die uit ? »

« Da's mijn klus, ja. Dat deel van de post uitzoeken... behandelen wat niet kan wachten, terugschrijven, verzoeken om informatie behandelen en de rest klasseren en in de betreffende rubriek plaatsen. Dat gaat al een hele tijd gewoon op volgorde van binnenkomst. Er zijn zo verschrikkelijk veel verzoeken voor een plaats in die rubriek dat ik een paar weken lang de hele TTT-pagina van Humo met die rubriek zou kunnen vullen. »

« Je moet er natuurlijk ook een beetje op letten wat er aangeboden of gevraagd wordt. Als je bijvoorbeeld een

verzoek van een band knrijt die een drummer nodig hebben ; dan gaat die meteen door. Die mensen kunnen natuurlijk niet maanden op een drummer zitten wachten. En verder een beetje opletten dat de mensen hun hoofd niet stoten. Wat er bijvoorbeeld erg veel wordt aangeboden zijn die zogenaamde "witte tapes"... bandopnamen die tijdens een concert zijn gemaakt en die de man nu wel wil verkopen. In die gevallen krijgt zo iemand een briefje thuis waarin wij zeggen dat we z'n aanbieding niet kunnen plaatsen omdat hij — en eventueel wij — dan een dikke kans hebben op gedonder met Sabam (vereniging van muzikateursrechten - red.). Je mag zulke opnamen namelijk niet te gelde maken. »

« Aanbiedingen van platen zijn er ook bij hoopjes. Daar moet je weer op de prijzen letten. 25 frank voor een single en 150 F voor een elpee geven wij als richtprijs. En dan moeten die platen nog in puike conditie verkeren. Als iemand nu een single voor 200 frank aanbiedt, zetten we de titel van de single er wel in, maar de prijs niet. Als degene die nou net die plaat wil hebben, er tweehonderd voor wil geven is het ons best, maar dat moet hij dan maar zelf met de aanbieder in orde maken. Wij nemen alleen die richtprijzen op. Geen woekerprijzen. »

« Krijg je veel verzoeken waar je niet aan kunt voldoen ? »

« Weinig... misschien alleen een verzoek om bepaalde genres artiesten in onze pop-afdeling... maar daar beginnen we praktisch nooit aan. »

« Waarom niet ? »

« Dat vraag je maar aan Marc, hoor. Da's zijn afdeling. Hij moet het zelf maar zeggen. »

« Best. » (Over enkele weken een interview met Marc Didden, pop-journalist voor Humo).

« Je zit als enige vrouw tussen een stel niet al te makkelijke heren. Hoe werkt dat ? »

« Prettig... zonder problemen. Ik heb de indruk dat ze er nauwelijks bij stilstaan dat ik 'n vrouw ben (lachen, dus - red.) Nou ja, ik bedoel... ze beschouwen me gewoon als een kameraad... je hoort er gewoon helemaal bij, en behandelen je als volkomen gelijke. Als er een goeie schuine bak te beluisteren is, vertellen ze die mij net zo goed als de anderen. En als ze wat te mauwen hebben, kan ik er gewoon net zo hard terug. Geen probleem. »

« Een reactie-secretaresse dus ook. »

Tekst : Joop Feijtes,
Foto's : Max Schneider.

SUZUKI TS50

eindelijk iets "speciaal en sportief gelijnd"
voor de zestien- jarigen

5 versnellingen, afgeremd tot 40 Km/u.

CCI-olie,
een optimale smering

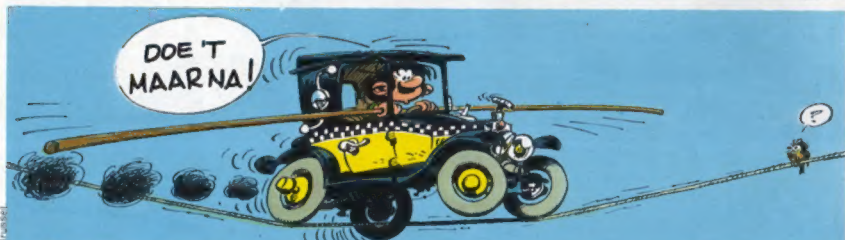
CCI

de suzuki TS 50 is een echt raspaardje
dat het prestige van suzuki hoog houdt in het
TERREIN OF OP DE WEG

Eerste in prestaties en betrouwbaarheid!

...EN DE VOLGENDE ROBBEDOES DIE WE JE VOORSCHÖTELEN
DOET ONS OOK NIEMAND NA !...

- VIER pagina's lang KOMMER EN LEED voor LAMPIL !
Zelfs de voorpagina LIJDT eronder !
 - OOM WIM vertelt door over de verworvenheden van 2000 jaar en méér !
 - Een INTERVIEW met iemand van het vak.
 - JUFFROUW JANNIE doet haar bevallige mond ook OPEN !
HAAR KIJK op de voorbereidingen voor het nummer 2000 !
 - Lange afleveringen in overvloed : JERRY SPRING, BAARD EN KALE,
KAPITEIN BAKBAARD en de BLAUWE SPERWER.
- EN NATUURLIJK EEN RUIME BLIK VOORUIT OP NUMMER 2000 !!